

mandamal teisip. Mihkli-f. — 13. Antemõisaas 2 p. — 14. Haapsalus, 2 p. — 15. Rüresoares ja Põltsismal, 2 p. Roorte ja Salatii mõisaas. — 16. Rücrepi m., 2 p. — 18. Auvru mõis. — 20. Wändraas, 2 p. Narwas, 3 p. — 21. Sännas. Wolmaris. Väldissis, 2 p. — Palmse m., Mina förti j., üks nádal enne Mihkli p., 3 p. — 24. Viljandis, Wörus ja Lihulas, 2 p. — 25. Purtneku m., 2 p. — 26. Pernus, ja Kureseares, 2 p. Tallinnas, 3 p. — 29. Tartus, 3 p. Valgas. Rawanurme laat, Vaastseliina libelkonnas, 2 p. Rakveres. Keblaste mõisaas. Mihkli ja Reila sirliku juures, 3 p. — Jõelehtimee, nádal párost Mihkli p. — Raplas, 1. reedel párost Mihkli p.

Mina-fuul: 1. Rüresoares, Hainaste ja Raarma Suures mõis, 3 p. — 2. Vaastse mõis., 2 p. — 4. Kolo-ress, 2 p. Pühosjärve m. Kuustaku laat. Jõhwis, 3 p. — 5. Alwinurme m., Lohusu lülas, fauba, lojuste ja hooste laat, 2 p. Wööbsus. — 6. Eutznikis. Larvastus, 2 p. — 7. Wörl, lina laat, 3 p. — 9. Lemjis ja Tali wabrisus. — 10. Rää ja Moosekatje mõisaas, 2. p. Raesinurme m., elaja ja lina laat, 2 p. 11. Paatre mõis. 15. Eustiwere ja Weesi mõisaas, 2 p. — Oritu mõisa förti juures, 2 p. — 16. Wönnus, 2 p. — 18. Mõniiste ja Sindi mõisaas. — 19. Rutina mõis. — 20. Wändras, 2 p. — 22. Nissi mõisaas. — 23. Wolmaris, 2 p. — 28. Jõgeva mõisaas (Västholm), 2 p.

Talwe-fuul: 1. Tartus, lina laat, 2 p. — 10. Mu-
wee lülas, 3 p. Wörus, 2 p. — 10. Paides, lina
laat, 2 p. — 15. Wigalas, (Vänem.) lina laat, 2 p.
Wolweldi mõisaas. — 20. Valgas, lina laat, 2 p. —
25. Viljandis ja Wolmeris, lina laat, 2 p.

Jõulu-fuul: 1. Vaast-Narwas, 3 p. Alaglini mõisaas
Labe-förti juures. — 5. Pöraweres, lina laat. — 6.
Wööbsus. — 10. Wönnus, lina laot, 2 p. Riis jõulu
1. sunni 10. Nääri fuul. — 12. Merjamoe. — Per-
nus, 3. Kristuse tulem. p., eëmaasp. ja teisipäew enne
Jõulu. — 16. Paides, lina laat, 2 p. — 27. Valgas,
sassa laat, 10 pääwa.

Karjane Mart ja mis taast sai.

Wäike oli weerema hakkamas. Suvine öhtupoolik oli ütlemata ilus. Linnud laulsiwad, õitsewad lilled rõõmuüstasiwad silma, puud andsiwad magusat lehku, ilm oli wäga hää, karjased luslitasiwad igal pool oma lugusid. Maakohit, kus meie jutt algab, oli lahke ja lena, ja suur maantee käis temast läbi.

Suur tore töld, neli hobust ees, wuras mööda maanteed edasi. Sees istusiwad kolm inimest, baron Ritter, tema proua ja saheessa-aastane tütar, üks wäga fena lopsukene, kes ühte puhku tölla aksast ilusa soha päale wälja waatis.

„Papa,” ütles väike preili, felle nimi Ella oli, „ilm on wäga ilus, astume natukeks ajaks töllast wälja jalutama. Eks ole tösi? Mul on suur lust seda teha.“

„Üks ta föid,” wästas papa, „aga minul ei ole jälle sefs lusti. Palu mammad. Kui ta sinuga ühes tuleb, siis wöite miina. Mina jään üksi tölda.“

„Pai mamma, kas tuled minuga notukene jalutama,” valus Ella proua päale woadates.

„Minugi pálast,” wästas proua, fessel enesel fa töllas seista himu otsas nähti olewat.

Kutsatile anti fäss hobusid siinni pidada. Kui see oli sündinud, astus proua tütrega töllast wälja ja läks maanteelt föriwa rohelise muru päälle. Hobused lasti siumi sammult miina.

Proua läks Ellaga natuse maad maanteest eemal edasi, ja wäiksel tütarlapsel oli suur rõõm mööda muru hüpata. Wahest filgas ta, et lähise mets wästu fölas.